

Азъ отъ тебе, рай земя,
Ала никакъ туй не пречи,
Ти да ми си все въ ума.
Люба твоитѣ балкани,
Твоитѣ рѣки и гори,
Твоитѣ весели поляни
Дѣ Богъ сичко наспори;
Своитѣ мжки и страдания,
Свойта славна старина,
Твоитѣ въспоминания,
Твойта свѣтла бѣднина.
Дѣто азе и да трая,
За тебъ мисля и гера;
Въ тебъ родихъ се и желая
Въ тебъ свободенъ да умра.

Ив. Вазовъ.

Кирилъ Христовъ.

Кайзеръ Вилхелмъ II.

Владѣтелю на нѣмскитѣ земи
И на най-мждрия народъ! отъ трона
На всепобѣдность дивна приеми
На българинъ привѣта и поклона!

Спокойствие на бронзовъ великанъ
Ти въвъ борба невиджана запази —